

Можеме ли ние да воюваме, когато нѣмаме ни пушки, ни барути, ни предводители? Грудовъ ли, съ своето дебѣло шкембе, или Касабовъ, съ своите очила, ще да повѣдатъ войската?« — »Ние трѣба да събереме сичките войводи, които живѣятъ въ Сърбия, въ Россия и въ Ромъния и да са захванеме за работа,« рѣкохъ азъ. — »А отъ дѣ ще да земешъ пари?« попита Раковски. — »Ще намѣриме,« казахъ азъ. — »Не е време, отговори Раковски. — Сърбия зема вече своите крѣпости, слѣдователно тя още цѣли десетъ години нѣма да предприеме нищо важно противъ Турция; а нашите чорбаджие (букурешките) отчкватъ изъ Россия печено ягне. Бжди увѣренъ, брате Панайоте, че нито Сърбия, нито Россия сега-за-сега нѣма да ни помогнатъ; а ние сами не сме въ състояние да направиме нищо.« — »Ако е така, то да гледаме да събереме пари и да въоружиме баремъ 1,000 момци,« рѣкохъ азъ. — »Нищо нѣма да направиме сега-за-сега.« Като слушахъ думите на Раковски, то не можѣхъ да повѣрвамъ, че тоя човѣкъ е Раковски. Наговорихме са тайно, — безъ да знае Раковски, — съ Н. Балкански да помолиме букурешките богати търговци да ни помогнатъ, за да купиме баремъ 500 пушки и да въоружиме малка четица. Трѣбаше да криеме отъ Раковски още и за това, защото той бѣше скаранъ съ сичките букурешки чорбаджие; вардѣха са и тие отъ него. И така, азъ намислихъ да излѣза баремъ съ 60 души. Доиде благодарение. Отидохме въ Букурещъ; но мене не познаваше ни единъ отъ букурешките търговци, ако азъ и да сѣдѣхъ въ Букурещъ цѣли 8 мѣсѣца. Само Бал-